

13 Ματίου, 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Διστές]

1. FARUK KOMURGU,

2. EL SAYED ISMAIL AHMET ISMAIL,

Εφεσείοντες,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινικές Εφεσεις Αρ. 5352, 5353).

-
- 5 Καταδίκη και ποινή — Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξης Β (297
κιλά και 40 γραμμάρια ρητίνης καννάβως) κατά παράβαση των
άρθρων 2, 3 Πρώτος Πίνακας, Μέρος ΙΙ, 6(1) (2), 24, 30, 31 και
Τρίτος Πίνακας του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρό-
πων Ουσιών Νόμου του 1977 (Νόμος Αρ. 29 του 1977) όπως τρο-
ποποιήθηκε από τους Νόμους Αρ. 67 του 1983 και 166 του 1987 —
- 10 Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου προς τον σκοπόν όπως προμηθεύ-
σουν αυτό σε άλλα πρόσωπα κατά παράβαση των άρθρων 2, 3,
Πρώτος Πίνακας, Μέρος ΙΙ, 6 (1) (3), 24, 30, 31 και Τρίτος Πίνα-
κας του ιδίου Νόμου — Ποινές φυλάκισης 5 χρόνων και 6 μηνών
για τον πρώτον εφεσείοντα και 6 χρόνων για τον δεύτερο στην
δεύτερη κατηγορία, χωρίς καμμία ποινή στην πρώτη κατηγορία.
- 15 Ποινική Δικονομία Κεφ. 155 — Συμπερίληψη άρθρου του Νόμου στο
κατηγορητήριο που συνιστά αριθμό αδικημάτων που συνεπάγο-
νται ελαφρότερες ποινές από εκείνες των αδικημάτων που προβλέ-
πονται σε άλλα άρθρα του Νόμου στο ίδιο κατηγορητήριο — Κατά
πόσο αποτελεί πολλαπλή κατηγορία.
- 20 Λέξεις και φράσεις — "Προμηθεύσει" — Ερμηνεύεται όπως και ο
αντίστοιχος όρος στο άρθρο 5(3) του Αγγλικού Νόμου "Misuse of
Drugs Act 1971".
- Στοιχειοθέτηση αδικήματος — Κατοχή και πρόθεση προμήθειας τρί-
των αποτελεί στοιχειοθέτηση ανεξάρτητα από τον τόπο παράδο-
σης.
- 25 Δικαιοδοσία — Κατά πόσο ο Περί Αιγιαλίτιδος Ζώνης Νόμος του
1964 (Νόμος αρ. 45 του 1964) δεν αλλοιώνει το περιεχόμενο του
άρθρου 5(1) (α) και τον ορισμό του όρου "έδαφος της Δημοκρα-
τίας" που δίδεται στο άρθρο 5 (3) του Ποινικού Κώδικα.

Λέξεις και Φράσεις — " Έδαφος της Δημοκρατίας" — Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 άρθρο 5 (3) και άρθρο 5 (1) (α) — Ο Περί Αιγιαλίδος Ζώνης Νόμος του 1964 (Νόμος Αρ. 45 του 1964) — Η παράγραφος 5 (1) (α) του Ποινικού Κώδικα πρέπει να διαβάζεται σε συνδυασμό με τις Πρόνοιες του Περί Αιγιαλίδος Ζώνης Νόμου, 1964, ο οποίος καθορίζει εις το άρθρο 3 ότι ανεξαρτήτως των διατάξεων οιοδήποτε άλλου Νόμου η αιγιαλίτις ζώνη της Δημοκρατίας εκτείνεται εντός ακτίνας 12 μιλίων από της ακτής.

5

Ποινή — Διαφοροποίηση — Διαφορά στην ποινή φυλάκισης μεταξύ των δύο εφεσειόντων που ανέχεται σε έξη μήνες — Κατά πόσον έπρεπε να ήταν μεγαλύτερη λόγω του ότι το Δικαστήριο εδέσμευσε το πλοίο του πρώτου εφεσειόντος του οποίου η αξία ήταν πολυ μεγαλύτερη από το τι θα έπρεπε να λογισθεί ως εξάμηνη έκπτωση.

10

Ακταιωρός της Λιμενικής και Ναυτικής Αστυνομίας Λεμεσού επισήμανε σε απόσταση τεσσάρων, πέντε μιλίων από την ακτή μεταξύ του ακρωτηρίου Κάβο Άσπρο και της Πέτρας του Ρωμού το σκάφος του πρώτου εφεσειόντα ο οποίος ήταν και ο καπετάνιος. Ο δεύτερος εφεσειών ήταν ο διαπραγματευτής της επιχείρησης μεταξύ σκάφους και προμηθευτών και μαζί με τον πρώτον εφεσειόντα είχαν στην κατοχή τους τα ναρκωτικά με σκοπό την προμήθεια τους σε τρίτους. Το πλήρωμα του σκάφους αποτελούσαν οκτώ συνολικά άτομα. Όταν η ακταιωρός πλησίασε, μερικά πρόσωπα έβριχαν στην θάλασσα μαύρα μεγάλα ελαστικά αυτοκινήτων. Ανεσύρθηκαν συνολικά επτά μαύρα μεγάλα ελαστικά αυτοκινήτου τα οποία ευρέθησαν να περιέχουν την πιο πάνω ποσότητα ρητίνης καννάβως. Το Κακουργιοδικείο αφού έλαβε υπ' όψη τη συμμετοχή των εφεσειόντων, τις προσωπικές συνθήκες και το γεγονός ότι ήταν η πρώτη φορά που έκαναν εμπόριο ναρκωτικών κατέδικασε τους εφεσειόντες σε ποινές φυλάκισης πέντε χρόνων και έξη μηνών και έξη χρόνων αντιστοίχως και διάταξε επίσης δέσμευση του σκάφους του πρώτου εφεσειόντα κάτω από το άρθρο 31 του Νόμου 29 του 1977.

15

20

25

30

Οι εφεσειόντες εφεσίβαλαν την απόφαση του Κακουργιοδικείου τόσον αναφορικά προς την καταδίκη όσο και την ποινή.

35

Λόγοι έφευσης εναντίον της καταδίκης:

1) Η κατηγορία περιέχει πέραν του ενός αδικήματος λόγω συμπερίληψης του άρθρου 24 του Νόμου στο κατηγορητήριο που συνεπάγεται ελαφρότερες ποινές από εκείνες των αδικημάτων που προβλέπονται σε άλλα άρθρα του ίδιου Νόμου στο ίδιο κατηγορητήριο. Αυτός ο λόγος δεν ευσταθεί καθ' ότι δεν παραβιάζεται ο κανόνας κατά της πολλαπλότητας κατηγορίας όταν τόσο η Έκθεση των γεγονότων όσο και η απόφαση του Κακουργιοδικείου καθιστά σαφές το άρθρο που αναφέρεται στο αδίκημα για το οποίο καταδικάσθηκαν οι κατηγορούμενοι και που ήταν το άρθρο 6(3) του Νόμου και ούτε μπορεί να λεχθεί ότι οι κατηγορούμενοι παραπλανήθηκαν με οποιοδήποτε τρόπο.

40

45

5 2) Τα αδικήματα δεν αποτελούν αδικήματα σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κυπριακού Δικαίου διότι πρόθεση των κατηγορουμένων ήταν να παραδώσουν τα ναρκωτικά στον Λίβανο. Αυτός ο λόγος πάλι δεν ευσταθεί διότι το αδίκημα στοιχειοθετείται όταν αποδειχθεί η κατοχή και η πρόθεση προμήθειας τρίτων ασχέτως από τον τόπο παραδόσεως.

10 3) Το Δικαστήριο δεν είχε δικαιοδοσία να εκδικάση τα αδικήματα αυτά λόγω εφαρμογής του άρθρου 5 (3) του Ποινικού Κώδικα που προνοεί ότι το έδαφος της Δημοκρατίας περιλαμβάνει τα χωρικά αυτής ύδατα εντός ακτίνας τριών μιλίων από της ακτής της Δημοκρατίας και ότι ο Περί Αιγιαλίτιδος Ζώνης Νόμος του 1964 (Νόμος Αρ. 45 του 1964) που προνοεί ότι η αιγιαλίτις ζώνη της Δημοκρατίας εκτείνεται εντός ακτίνας δώδεκα μιλίων από της ακτής δεν αλλοιώνει το περιεχόμενο του άρθρου 5 (1) (α) και τον ορισμό του εδάφους της Δημοκρατίας που δίδεται στο άρθρο 5 (3). Και αυτός ο λόγος απορρίπτεται διότι η παράγραφος 5(1)(α) του Ποινικού Κώδικα πρέπει να διαβάζεται σε συνδυασμό με τις Πρόνοιες του Περί Αιγιαλίτιδος Ζώνης Νόμου, 1964 ο οποίος καθορίζει εις το άρθρο 3 ότι ανεξαρτήτως των διατάξεων οιοδήποτε

15 20 άλλου Νόμου η αιγιαλίτις ζώνη της Δημοκρατίας εκτείνεται εντός ακτίνας 12 μιλίων από της ακτής.

25 Αναφορικά με τις εφέσεις εναντίον της ποινής το Ανώτατο Δικαστήριο δεν αποδέκτηκε το επιχείρημα των εφεσειόντων ότι η εξάμηνη διαφοροποίηση ώφειλε να ήταν μεγαλύτερη λόγω της δέσμευσης του πλοίου του πρώτου εφεσειόντος μιά και η αξία του ήταν πολύ μεγαλύτερη από το τι θα έπρεπε να λογισθή ως εξάμηνη έκπτωση. Το Ανώτατο Δικαστήριο αφού τόνισε την σοβαρότητα των διαπραχθέντων αδικημάτων και αφού έλαβε υπ' όψη τις προ-
30 σωπικές συνθήκες των εφεσειόντων καθώς και όλα τα γεγονότα της υπόθεσης έκρινε ότι δεν συντρέχει λόγος να επέμβει στις ποινές που επέβαλε το Κακουργιοδικείο.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι εφέσεις εναντίον της καταδίκης και της ποινής των εφεσειόντων απορρίπτονται.

Οι εφέσεις απορρίπτονται.

35 Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

R v Delgado [1984] 1 All E.R. 449;

R v Dempsey and Dempsey [1986] Crim. L.R. 171;

R v Maginnis [1986] 2 All E.R. 110;

R v Maginnis [1987] 1 All E.R. 908;

40 *Yollnes and Others v The Republic (1982) 2 C.L.R. 46;*

Malah v Της Δημοκρατίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 520;

Aboujaoude v Της Δημοκρατίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 517.

Εφέσεις εναντίον καταδίκης και Ποινής.

Εφέσεις εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Φαρούκ Κομουρκού και άλλο οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 13 Οκτωβρίου, 1990, από το Κακουργιοδικείο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 23737/90) στην κατηγορία για κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου κατά παράβαση των άρθρων 2, 3 Πρώτος Πίνακας, Μέρος II, 6 (1), (2), 24, 30, 31 και Τρίτος Πίνακας του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, 1977 (Νόμος 29/77) και στην κατηγορία για κατοχή ελεγχόμενου Φαρμάκου προς τον σκοπό όπως προμηθεύσουν αυτό σε άλλα πρόσωπα κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, Πρώτος Πίνακας Μέρος II, 6 (1), (3), 24, 30, 31 και Τρίτος Πίνακας του ιδίου Νόμου και καταδικάστηκαν από Κωνσταντινίδη, Π.Ε.Δ. και Ερωτοκρίτου και Παμπαλλή Ε.Δ. σε 5 1/2 χρόνια φυλακή και 6 χρόνια φυλακή αντίστοιχα στην δεύτερη κατηγορία χωρίς καμιά ποινή στην πρώτη κατηγορία.

A. Παντελίδης, για τους εφεσείοντες.

Γλ. Χατζηπέτρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α, για την εφεσίβλητη.

Cur. adv. vult.

A. ΛΟΙΖΟΥ, Π.: Οι εφεσείοντες, οι οποίοι αντιπροσωπεύοντο στη δίκη τους ενώπιον του Κακουργιοδικείου από δικηγόρο, παραδέχθηκαν ενοχή στην πρώτη κατηγορία για την κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξης Β, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, Πρώτος Πίνακας, Μέρος II, 6(1)(2), 24, 30, 31 και Τρίτος Πίνακας του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977 (Νόμος Αρ. 29 του 1977), όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους Αρ. 67 του 1983 και 166 του 1987. Δεν παραδέχθηκαν όμως ενοχή στη δεύτερη κατηγορία η οποία ήταν για κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξης Β, προς τον σκοπό όπως προμηθεύσουν αυτό σε άλλα πρόσωπα κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, Πρώτος Πίνακας, Μέρος II,

6(1)(3), 24, 30, 31 και Τρίτος Πίνακας του ιδίου Νόμου.

Οι λεπτομέρειες των δύο πιο πάνω ποινικών αδικημάτων που δίδονται αντίστοιχα στο κατηγορητήριο είναι οι πιο κάτω:-

5 "Λεπτομέρειες Ποινικού Αδικήματος

10 Οι κατηγορούμενοι την 26ην Ιουνίου, 1990, εντός των χωρικών υδάτων της Δημοκρατίας και σε απόσταση 4-5 μιλίων περίπου από την ακτή, μεταξύ του Ακρωτηρίου Κάβο-'Ασπρο και Πέτρας του Ρωμιού, των Επαρχιών Λεμεσού και Πάφου, είχαν στην κατοχή τους ελεγχόμενο φάρμακο Τάξεως Β, δηλαδή 297 κιλά και 40 γραμμάρια ρητίνης καννάβews, άνευ αδειας του Υπουργού Υγείας.

Λεπτομέρειες Ποινικού Αδικήματος

15 Οι Κατηγορούμενοι την 26ην Ιουνίου, 1990, εντός των χωρικών υδάτων της Δημοκρατίας και σε απόσταση 4-5 μιλίων περίπου από την ακτή, μεταξύ του Ακρωτηρίου Κάβο-'Ασπρο και Πέτρας του Ρωμιού, των Επαρχιών Λεμεσού και Πάφου, είχαν στην κατοχή τους ελεγχόμενο φάρμακο Τάξεως Β, δηλαδή 297 κιλά και 40 γραμμάρια ρητίνης καννάβews, προς το σκοπό όπως
20 προμηθεύσουν τούτο σε άλλα πρόσωπα."

25 Οι λόγοι εφέσεως και η αναφορά τους στις δύο κατηγορίες και η έκταση που αυτές προσβάλλονται στην παρούσα έφεση αναφέρονται στην ενδιάμεση απόφαση που δώσαμε στις 5 Μαρτίου 1991, στην αίτηση για παράταση του χρόνου καταχώρησης ειδοποίησης εφέσεως εναντίον και της καταδίκης. Κάτω από αυτή την έφεση θα ασχοληθούμε με τους λόγους εφέσεως με τη σειρά που αναφέρονται. Ο
30 πρώτος λόγος εφέσεως, ότι οι κατηγορίες περιέχουν πέραν του ενός αδικήματος, στηρίζεται στο γεγονός ότι στη διατύπωση των ποινικών αδικημάτων στο κατηγορητήριο αναφέρεται και το άρθρο 24 που συνιστά αριθμό αδικημάτων που συνεπάγονται ελαφρότερες ποινές από

εκείνες των αδικημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 6 (1)(2) και 6(1)(3) του Νόμου.

Σχετικό όμως με το θέμα αυτό είναι το γεγονός ότι κατά την έναρξη της διαδικασίας το Κακουργιοδικείο υπέδειξε ότι στο κατηγορητήριο και σε αναφορά προς τη δεύτερη κατηγορία, οι κατηγορούμενοι παραβίασαν μεταξύ άλλων το άρθρο 6(1) και (2) του σχετικού Νόμου ενώ η ορθή αναφορά έπρεπε να ήταν το άρθρο 6(3) που εκ πρώτης όψεως φαίνεται να καλύπτει την εμπορία των ναρκωτικών σε τρίτους, όπως ήταν διατυπωμένο το ποινικό αδίκημα και οι λεπτομέρειες του.

Μετά την υπόδειξη αυτή ο δικηγόρος της Δημοκρατίας τροποποίησε το κατηγορητήριο με την αντικατάσταση στην περιγραφή του αδικήματος της δεύτερης κατηγορίας της παραγράφου 6(2) με την παράγραφο 6(3), χωρίς ένσταση από μέρους της υπεράσπισης και τούτο με την άδεια του Κακουργιοδικείου σαν θέμα άσκησης της διακριτικής του ευχέρειας. Οι εφεσείοντες κατηγορήθηκαν εκ νέου πάνω στη δεύτερη κατηγορία και δεν παραδέχθησαν ενοχή. Όσον αφορά τη δεύτερη κατηγορία ακολουθήθηκε η διαδικασία της αποδοχής των γεγονότων όπως προβλέπεται από το άρθρο 19 του περί Αποδείξεως Νόμου Κεφ. 9, όπως τροποποιήθηκε από τον περί Αποδείξεως (Τροποποιητικό) Νόμο του 1986 (Νόμο Αρ. 86 του 1986), μια και τα γεγονότα της υποθέσεως δεν αμφισβητούνται από τους κατηγορούμενους οι οποίοι ήγειραν μόνο νομική υπεράσπιση πάνω σ' αυτά. Στην έκθεση των γεγονότων γίνεται σαφές ότι ήταν σε αδίκημα κάτω από το Άρθρο 6(1)(3) που στηρίζετο η δεύτερη κατηγορία την οποία δεν παραδέχθηκαν οι κατηγορούμενοι. Επίσης στην απόφαση του το Δικαστήριο το καθιστά σαφές ότι το αδίκημα αναφέρεται στο Άρθρο 6 (3) το οποίο παραθέτει ολόκληρο και το οποίο προβλέπει:

''Άρθρο 6(3): Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 32 του παρόντος Νόμου, αποτελεί αδίκημα δι' οιονδήποτε πρόσωπον να έχη εν τη κατοχή αυτού ελεγχόμενον φάρμακον νομίμως ή μη προς τον σκοπόν όπως προμη-

θεύση τούτο εις έτερον πρόσωπον κατά παράβασιν του άρθρου 5(1) του παρόντος Νόμου."

5 Στην πραγματικότητα το Κακουργιοδικείο ασχολήθηκε με το νομικό σημείο που ήγειρε ο τότε δικηγόρος των κατηγορουμένων και βρίσκει ότι ο όρος "προμηθεύση" θα πρέπει να ερμηνευθεί όπως ερμηνεύθηκε και ο αντίστοιχος όρος στο άρθρο 5(3) του Αγγλικού Νόμου "Misuse of Drugs Act 1971". Σχολιάζει τις υποθέσεις *R. v. Delgado* [1984] 1 All E.R. 449, *R. v. Dempsey and Dempsey* [1986] 10 Crim. L.R. 171, *R. v. Maginnis* [1986] 2 All E.R. 110 του Εφετείου και την απόφαση της Βουλής των Λόρδων στην ίδια υπόθεση που δημοσιεύεται ως *R. v. Maginnis* [1987] 1 All E.R. 908, και καταλήγει στα πιο κάτω:

15 "Με βάση τα συμπεράσματα στα οποία έχουμε καταλήξει και έχοντας υπόψη τις πιο πάνω αρχές αναφορικά με την προσέγγιση του όρου 'προμήθεια' στο άρθρο 6 (3) του Νόμου, βρίσκουμε ότι έχει αποδειχθεί πέρα από 20 κάθε λογική αμφιβολία η δεύτερη κατηγορία σε ότι αφορά τους Κατηγορούμενους 1 και 8. Οι Κατηγορούμενοι 1 και 8 είχαν στην κατοχή τους τα ναρκωτικά με σκοπό την προμήθεια τους σε τρίτους, τουλάχιστον στους αρχικούς προμηθευτές τους προκειμένου, όπως αναπόφευκτα συνάγεται, να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς των τελευταίων ή να επανατεθούν σε κυκλοφορία."

25 Είναι φανερό ότι και στη διατύπωση των λεπτομερειών της κατηγορίας, όπως εξετάθησαν πιο πάνω και κατά την εκδίκαση της υπόθεσης και στην απόφαση του Κακουργιοδικείου, έγινε σαφές ότι οι κατηγορούμενοι στη δεύτερη 30 κατηγορία κατηγορούντο για αδίκημα κατά παράβαση του Άρθρου 6(3), και δεν μπορεί να λεχθεί ότι με οποιοδήποτε τρόπο παραπλανήθηκαν. Επομένως ο λόγος αυτός της εφέσεως αποτυγχάνει.

35 Ο δεύτερος λόγος εφέσεως όπως είναι διατυπωμένος είναι ότι "τα αδικήματα τα οποία οι εφεσεύοντες παραδέχθηκαν δεν αποτελούν αδικήματα σύμφωνα με τις σχετι-

κές διατάξεις του Κυπριακού Δικαίου". Όπως φάνηκε όμως κατά την ακρόαση της εφέσεως ο ισχυρισμός αυτός παρόλο που όπως ήταν διατυπωμένος φαινόταν να στρέφεται εναντίον και των δύο κατηγοριών, εξ ου και η παραχώρηση άδειας για καταχώρηση εφέσεως και για την πρώτη κατηγορία την οποίαν είχαν παραδεχθεί, από την επιχειρηματολογία η οποία προβλήθηκε από τον ευπαίδευτο δικηγόρο των εφεσειόντων και από σαφή δήλωση του, ο λόγος αυτός στρέφεται μόνο εναντίον της δεύτερης κατηγορίας. Πιο συγκεκριμένα ισχυρίζονται ότι το στοιχείο της πρόθεσης ή του σκοπού όπως προμηθεύσουν τα ναρκωτικά σε άλλα πρόσωπα δεν έχει αποδειχθεί διότι πρόθεση των κατηγορουμένων ήταν η παράδοση να εγίνετο σε πρόσωπα εκτός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου δηλαδή στο Λίβανο στον οποίο επέστρεφαν από την Αίγυπτο, και όχι σε πρόσωπα εντός της δικαιοδοσίας του και επομένως νομικά δεν υπήρχε το στοιχείο της πρόθεσης ή του σκοπού.

Δεν δεχόμεθα τον ισχυρισμό αυτό διότι το αδίκημα στοιχειοθετείται όταν αποδειχθεί η κατοχή και η πρόθεση προμήθειας τρίτων και είναι άσχετο αν η παράδοση θα γινόταν εντός ή εκτός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου. Ως εκ τούτου ο λόγος αυτός επίσης αποτυγχάνει.

Ο τρίτος λόγος εφέσεως είναι ότι το Δικαστήριο δεν είχε δικαιοδοσία να εκδικάσει τα αδικήματα αυτά. Αυτό το επιχείρημα στηρίζεται πάνω στο γεγονός ότι ο Ποινικός Κώδικας με το άρθρο 5(3) που δίδει τους σχετικούς ορισμούς σε συνάρτηση με το άρθρο 5(1)(α) όπου δίδεται ο ορισμός στον όρο "έδαφος της Δημοκρατίας" προνοεί τα πιο κάτω:

"5.-(1) Ο Ποινικός Κώδιξ και οιοσδήποτε άλλος νόμος συνιστών αδίκημα εφαρμόζονται επί πάντων των αδικημάτων άτινα διεπράχθησαν -

(α) εντός του εδάφους της Δημοκρατίας, ή

.....

(3) Δια τους σκοπούς του παρόντος άρθρου

.....

5 ' έδαφος της Δημοκρατίας' περιλαμβάνει τα χωρικά
αυτής ύδατα εντός ακτίνας τριών μιλίων εκ της ακτής
της Δημοκρατίας μετρουμένης από το χαμηλότερο ση-
μείον του ύδατος εν ώρα αμπώτιδος και οιονδήποτε
πλοίον ή αεροσκάφος εγγεγραμμένο εν τη Δημοκρατία
10 οπουδήποτε τούτο ευρίσκειται, εκτός εάν δυνάμει του
διεθνούς δικαίου το τοιούτο πλοίον ή αεροσκάφος υπό-
κειται κατά τον σχετικόν χρόνον εις αλλοδαπόν δίκαι-
ον."

15 Προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η επέκταση της αιγιαλίτι-
δος ζώνης από τρία σε δώδεκα μίλια που έγινε από τον
περί Αιγιαλίτιδος Ζώνης Νόμο του 1964, (Νόμος Αρ. 45
του 1964), δεν αλλοιώνει το περιεχόμενο του άρθρου 5(1)
(α) και τον ορισμό του όρου "έδαφος της Δημοκρατίας"
που δίδεται στο άρθρο 5(3). Το άρθρο 3 του Νόμου αρ. 45
του 1964 προβλέπει τα πιο κάτω:

20 "3: Ανεξαρτήτως των διατάξεων οιονδήποτε άλλου
νόμου η αιγιαλίτις ζώνη της Δημοκρατίας εκτείνεται
εντός ακτίνας δώδεκα μιλίων από της ακτής της Δημο-
κρατίας μετρουμένης από του χαμηλοτέρου σημείου
του ύδατος εν ώρα αμπώτιδος."

25 Στην υπόθεση *Yollnes and Others v. The Republic*
(1982)2 C.L.R. 46 το Ανώτατο Δικαστήριο είχε την ευκαι-
ρία να εξετάσει το πιο πάνω επιχείρημα σε συνάρτηση με
άλλα επιχειρήματα και η προσέγγιση του ήταν η πιο κάτω
στη σελ. 58:

30 "Comparing the wording of this section with the wording
of paragraph (a) of section 5(1), one might immediately
think that the Criminal Jurisdiction of the Courts of
Cyprus extends only over the territory of the Republic
and does not extend to offences committed within its
territorial waters, particularly so in view of the non-

inclusion of the words 'or within three miles of the coast thereof measured from low water mark' which existed in section 5 prior to the enactment of the amending Law No. 3 of 1962. The position, however, becomes clear and unquestionable, if paragraph 5(1)(a) is read in conjunction with the provisions of the Territorial Waters Law, 1964, (Law No. 45 of 1964) which defines 'territorial waters' . . . . ."

Υιοθετούμε απόλυτα την πιο πάνω προσέγγιση και έτσι ο λόγος αυτός της εφέσεως αποτυγχάνει.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι εφέσεις εναντίον της καταδίκης απορρίπτονται.

Πριν προχωρήσουμε να εξετάσουμε την έφεση εναντίον της ποινής είναι χρήσιμο να αναφερθούμε σύντομα στα γεγονότα της υπόθεσης και στις προσωπικές συνθήκες των δύο εφεσείοντων.

Στις 22 Ιουνίου 1990 κατά τις επτά το πρωί η ακταιωρός της Λιμενικής και Ναυτικής Αστυνομίας Λεμεσού "Αφροδίτη", ενώ έπλεε κατά μήκος της ακτής της Δημοκρατίας σε απόσταση τεσσάρων, πέντε μιλίων από αυτή μεταξύ του ακρωτηρίου Κάβο 'Ασπρο και της Πέτρας του Ρωμιού με κατεύθυνση την Πάφο, επεσήμανε στην οθόνη του ραντάρ ένα στίγμα στη θάλασσα που διαπίστωσε ότι ήταν σκάφος που έπλεε μέσα στα χωρικά ύδατα της Δημοκρατίας. Η ακταιωρός το πλησίασε και τα μέλη του πληρώματος της πρόσεξαν ότι μερικά πρόσωπα έριχναν από το σκάφος στη θάλασσα μαύρα μεγάλα ελαστικά αυτοκινητών τα οποία επέπλεαν. Επιβίβαστηκαν σε αυτό και βρήκαν οχτώ άτομα μεταξύ των οποίων ο πρώτος εφεσείων που ήταν ο καπετάνιος και ιδιοκτήτης του πλοίου και ο δεύτερος εφεσείων που ήταν όπως φάνηκε ο διαπραγματευτής της όλης επιχείρησης μεταξύ σκάφους και προμηθευτών, και που μαζί με τον πρώτο εφεσείοντα είχαν στην κατοχή τους τα ναρκωτικά με σκοπό την προμήθεια τους σε τρίτους.

Οι αστυνομικοί ανέσυραν από τη θάλασσα επτά μαύρα μεγάλα ελαστικά αυτοκινήτου. Ένα από αυτά ανοίχθηκε αμέσως και διαπιστώθηκε ότι ήταν γεμάτο από συσκευασμένες πλάκες φαιάς ουσίας που οι εφεσείοντες και οι συνεργάτες των παραδέχθηκαν ότι ήταν χασίς και που μετά από χημική ανάλυση επιβεβαιώθηκε ότι πράγματι επρόκειτο περί ρυτίνης καννάβews. Το ίδιο αντικείμενο περιέχεται στα υπόλοιπα ελαστικά και μετά από εξέταση διαπιστώθηκε ότι πρόκειται περί ρυτίνης καννάβews συνολικού βάρους 297 κιλών και 40 γραμμαρίων.

Οι δύο εφεσείοντες έδωσαν θεληματικές καταθέσεις, κατηγορήθηκαν γραπτώς και παραδέχθηκαν την κατοχή όσο και την κατοχή με σκοπό τη διάθεση της ποσότητας της ρυτίνης καννάβews που αναφέραμε νωρίτερα. Σχετικά με το άτομο του πρώτου εφεσείοντα είναι φανερό ότι είναι μέλος δωδεκαμελούς οικογένειας και ίσως ο μόνος προστάτης αυτής. Είχε καταδικαστεί σε φυλάκιση στην Τουρκία για τέσσερα χρόνια για τις πολιτικές του πεποιθήσεις και έφυγε από την Τουρκία χωρίς τις νενομισμένες άδειες. Έτσι ζούσε κατά τρόπο παράνομο. Αγόρασε δε το σκάφος για \$80,000 με ένα χρέος \$30,000. Ήταν η πρώτη φορά που έκανε εμπόριο ναρκωτικών.

Ο δεύτερος εφεσείων σύμφωνα με την απόφαση του Κακούργιοδικείου φαίνεται να είχε εμπλακεί από την αρχή με την κατ' ευθείας επαφή με τους αρχικούς προμηθευτές στην επιχείρηση της οργάνωσης σχεδίου για τη διευθέτηση της αποστολής των ναρκωτικών από την Τρίπολη του Λιβάνου στην Αλεξάνδρεια. Με τον ίδιο τρόπο είχε αναμειχθεί και ο πρώτος εφεσείων που διέθεσε το σκάφος του για τον σκοπό αυτό.

Ως προς το θέμα της ποινής το Δικαστήριο τούτο είχε την ευκαιρία πρόσφατα να τονίσει τη σοβαρότητα των αδικημάτων αυτών στις υποθέσεις *Mohamed Salama Selim Malah, v. Της Δημοκρατίας*, (1990) 2 Α.Α.Δ. 520 και *Habib Abdo Ghosn Aboujaoude v. Της Δημοκρατίας* (1990) 2 Α.Α.Δ. 517.

Προβλήθηκε το παράπονο αυτό ότι η εξάμηνη διαφοροποίηση στην ποινή μεταξύ του πρώτου και δεύτερου εφεσείοντα δεν ήταν λογική και ότι ο λόγος που δόθηκε για αυτή, ότι δηλαδή στην περίπτωση του πρώτου διατάχθηκε η δέσμευση του πλοίου κάτω από το άρθρο 31 του Νόμου αρ. 29 του 1977, δεν ήταν αρκετή για αυτήν μια και η αξία του πλοίου ήταν πολύ μεγαλύτερη από το τί θα έπρεπε να λογισθεί ως εξάμηνη έκπτωση. 5

Η λογική αυτού του επιχειρήματος δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή γιατί δεν σημαίνει ότι η ποινή που επιβάλλεται στον ιδιοκτήτη ενός πλοίου ο οποίος αναλαμβάνει να μεταφέρει ναρκωτικά για σκοπούς διεθνούς εμπορίας πρέπει απαραίτητα να είναι έξι χρόνια φυλακή και η διαφορά των έξι μηνών φυλάκιση από τον πρώτο κατηγορούμενο να θεωρείται ότι ήταν η έκπτωση για την αξία του πλοίου του. 10 15

Έχοντας εξετάσει τα γεγονότα της υπόθεσης όπως και τις προσωπικές συνθήκες των εφεσείοντων στην ολότητα τους κρίνουμε ότι δεν συντρέχει οποιοσδήποτε λόγος για το Δικαστήριο αυτό να επέμβει στις ποινές που το Κακουργιοδικείο εκδικάζοντας πρωτόδικα την υπόθεση επέβαλε στους εφεσείοντες. Οι εφέσεις επομένως εναντίον της ποινής αποτυγχάνουν. 20

Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι παρούσες εφέσεις εναντίον της καταδίκης και της ποινής των εφεσείοντων απορρίπτονται. 25

Εφέσεις απορρίπτονται.